

CIÈNCIA

Quatre centres catalans, en l'elit científica estatal

■ El ministeri concedeix les primeres vuit distincions Severo Ochoa ■ Un milió d'euros anuals per al Barcelona Supercomputing, IRBB, Barcelona GSE i Icfo

Joaquim Elcacho
BARCELONA

Un altre reconeixement per a la qualitat dels centres de recerca científica de Catalunya. Quatre dels vuit centres seleccionats en la primera edició del programa Severo Ochoa, que promou el Ministeri de Ciència i Innovació, són catalans. La resta de centres distingits estan situats a Madrid (3) i les Canàries (1). El programa Severo Ochoa pretén incentivar l'excel·lència dels centres i instituts de recerca i inclou una dotació econòmica de quatre milions d'euros (un milió a l'any) per a cada un dels centres seleccionats. La primera convocatòria va rebre 75 candidatures i ha estat resolta per un jurat independent internacional que inclou tres premis Nobel.

En l'àrea de ciències físiques i enginyeria, han estat guardonats el Barcelona Supercomputing Center, amb el superordinador *Mare Nostrum* i amb projectes de primera

A l'Institut de Ciències Fotòniques treballen 250 experts de 41 nacionalitats ■ ICFO

línia mundial en programació i estudis de la terra, el clima, la biomedicina i la física, i l'Institut de Ciències Fotòniques, un centre situat al Parc Mediterrani de la Tecnologia, a Castelldefels. En l'àmbit de ciències de la vida i medicina, s'ha distingit l'Institut de Recerca Biomèdica de Barcelona (IRBB). I en l'àrea de ciències socials i humanitat s'ha premiat, en exclusiva a tot l'Estat, el Barcelona Graduate School of Economics, un institut creat per la UPF i la UB. ■

Un Nobel inspirat en l'Alhambra

L'any 1982, Dan Shechtman (Tel-Aviv, Israel, 1941) va observar en el seu microscopi l'estructura d'un material que li recordava els mosaics àrabs que es poden trobar, per exemple, a l'Alhambra de Granada, amb fragments que es repeten i s'acoblaben perfectament, però que no seguien l'estructura uniforme i simètrica dels cristalls normals. Shechtman va estudiar aquesta estructura i la va ba-

tejar com a quasicristalls. Molts dels seus col·legues el van considerar un boig i van provocar que perdés la seva feina. El prestigiós Linus Pauling, per exemple, va dir que no existeixen els quasicristalls però sí "els quasicientífics". Una dècada més tard, les evidències van donar la raó a Shechtman i ahir l'Institut Karolinska ho va acabar de confirmar concedint-li el premi Nobel de Química.